

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Contractus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

Mascard. *ibid.* ref. 24. 21. 23. 22. 25. 26.

7 Potest consuetudo abrogare legem
pœnalem quoad pœnam, manente ob-
ligatione quoad culpam. Suar. & alij 9.

Et contrà; nisi pœna supponat intrin-
secè culpam, vt fit in censuris. Suar. &
alij 4. *ibid.* ref. 19. & 20.

8 Vni Doctore testanti de consuetudi-
ne non habetur fides in foro externo;
vt Sacra Rota: sed in interno potest ha-
beri. Granad. & alij 2. *ibid.* ref. 28.

Contractus.

1 IN Sicilia frequens est hic cōtractus.

Ioannes v.g. mense Ianuar. vendit
100. modios frumenti Petro mense Iu-
lio consignandos, quo tempore Petrus
soluet pretium, quod taxant ipsi con-
trahentes mense Ianuar. hoc modo, vt
si mense Ianuar. quo fit contractus, mo-
dius frumenti valeat 40. solidis, mense
Iulio soluantur 43. Notandum tamen,
Ioannem venditorem frumenti mense
Iulio, teneri illud dare Petro, quoties
petierit toto illo tempore intermedio
à Ianuario ad Iulium, quo tempore di-
ctum frumentum stat periculo, & ex-
pensis Ioannis venditoris. Si verò mense
Iulio Petrus non acceperit frumentum,

Ioannes

Ioannes debet illum monere, & cogere ut accipiat; sin nolit, protestatur de interesse, & expensis, & posthac periculum erit penes Petrum. Hic contractus est licitus, modò illa venditio non sit ficta: est enim contractus veræ emptionis & venditionis; & illud quod Ioannes accepit ultra pretium currens, iuste accipit pro expensis, laboribus, & periculis subeundis, conseruando frumentum ad mensem Iulium. *p. 1. tract. resol. 65.*

2 Contractus massarij ad mercatores vulgò dictus, *alla meta*, est licitus, et vendens non sit agricola, nec dominus prædiorum, neque in solidum se obliget cum aliquo qui talis sit: sufficit si habeat frumentum in potentiâ morali scilicet ut possit illud emere. *ibid. resol. 66.*

3 Si in dicto contractu venditor non tradat frumentum tempore præfixo non potest emptor petere, nec accipere summum frumenti pretium, sed et præteritis pretiis inter summum & infimum debet eligere medium. Si tamen illo tempore quo summum fuit frumenti pretium, emptor illud vendidisset, posset summum exigere. Molina & alij 7. Eiusmodi autem contractus potest

test
post
pale
& a
4
Tur
frut
mun
pro
libu
5
in c
si de
si n
tr. 8.
6 C
suâ
pro
tion
affe
ibid
7
den
mil
exce
test
rari
pot
illa

test sæpiùs renouari citra fraudem, & postea adiici interesse ad sortem principalem, ratione lucri cessantis. Scaccia & alij 6. *ibid. res. 17. 18. 19.*

4 In magnâ annonæ penuriâ licet à Turcis & infidelibus emere carnes, aut frumēta, vel cum illis alias merces permutare; quia in necessitate non est prohibitum commercium cum infidelibus. Swar. & alij 3. *p. 2. tr. 16. res. 34.*

5 Pœna conuentionalis non debetur in conscientiâ ante sententiâ iudicis, si debitor non sit in mora culpabili, vel si non sit moderata. Vasq. & alij 6. *p. 1. tr. 8. res. 29.*

6 Qui non soluit tempore debito sine suâ culpâ, an censeatur esse in morâ; ac proinde teneatur ad pœnam conuentionalem, vtrunque probabiliter alij asserunt, alij negant, apud à S. Fausto. *ibid. res. 43.*

7 Si pupillus, vel minor 25 annis, ludendo perdidit, vel alio contractu promisit se soluturum, non tenetur, sed exceptione legis ciuilis defendere se potest, dummodò se soluturum non iuravit. Si autem pupillus creditori soluit, potest creditor in foro conscientiæ rem illam retinere, donec beneficio legis ciuilis

uilis

uili ab eo repetatur. Si pupillus, aut eius nomine tutor rem aliquam indebitè solutam repetere velint, & propter negligentiam iudicis recuperare non possint, compensationem seu clamor, seu palam facere non prohibentur. Layman p. 3. tr. 5. ref. 44.

8 Contractus qui vulgò dicitur *Lotta*, non est iniustus, quando neque res, neque ministroꝝ opera, pluris taxantur quam valent, neque etiam plures adhibentur ministri, aut longiori tempore quàm necessè sit. Filliuc. & alij p. 1. tr. 8. ref. 81.

9 Si quis capitale maius in sponsione aliquà exposuerit, potest is qui habet capitale minus acceptare sponsionem, & lucrari illud plus sine onere restitutionis; modò alter, cuius pecunia maior est, norit inæqualitatem, & consentiat, quia scienti & consentienti non fit iniuria. Azor. & alij 2. *ibid.* ref. 66.

10 In casu quo plures v. g. quatuor adspirant ad idem officium, si quis cum singulis separatim certet eos non adepturos officium, probabile est iustè lucrari, nec teneri restituere, etsi sic necessariò debeat vincere à tribus, nec possit vinci nisi ab vno. Sanch. p. 4. tr. 4. ref. 185.

11 Quag-

11 Quando quis pluribus obligat operam suam singulis in solidum, & illa æquè commoda est singulis, ac si pro illis solis fuisset exhibita, potest à singulis tantum exigere, quantum ab vno posset, si pro eo solo laborasset, modò id nullo iure positivo prohibeatur. *Lessius p. 3. tr. 5. ref. 76.*

12 Qui conduxit operam alicuius, si stetit per conductorem ob casum fortuitum, quò minùs locator operam suam præstaret, non tenetur ad integram mercedem, si locator alium non inuenisset conductorem, nisi iste illum conduxisset; aut si potuisset inuenire si voluisset, & per negligentiam omisit, quia voluit esse otiosus. *Rebell. & Valerius. ibid. tr. 6. ref. 14.*

13 Probabile videtur, posse aromatarium locare suam tabernam cum omnibus vasis & medicamentis ad certum tempus, illaque conductori tradere certo pretio æstimata, cum expresso pacto, vt teneatur conductor singulis annis soluere decem pro centenario pretij æstimati, & in fine conductionis restituere vasa & medicamenta eodem pretio æstimanda. Quia licet periculum rerum apothecæ sit penes conductorem

ex vi æstimationis, & in hoc iste contractus transcendat terminos locationis, cui hoc est proprium, vt rei locati periculum pertineat ad ipsum locatorem, nihilominus manet locatio, quia sic transactum est inter contrahentes. Valerius & Caualcian. p. 1. tr. 8. ref. 89.

14 In contractibus qui celebrantur in gratiam vtriusque contrahentis, si quid damni accidat sine culpâ alterius, in foro quidem externo nihil debetur ratione damni, at in foro conscientie diuidendum est dampnum inter vtrumque, vt si equus conductus moriatur in itinere sine culpâ conducentis. Paludan. & Valerius p. 3. tract. 6. ref. 10.

Contritio.

Peccator non obligatur præcepto contritionis nisi in articulo mortis, aut eius periculo, quando non potest suscipere Sacramentum Pœnitentiæ. Vasq. & alij 3. neque necesse est omnia peccata sigillatim in memoriam reuocare, vt de illis contritionem eliciat, sed sufficit vt illa vniuersim detestetur. Layman. & Villalob. p. 5. tr. 13. ref. 33. & p. 3. tr. 4. ref. 118.

Cor-